

آفات و بیماری‌های گیاهی
جلد ۷۴، شماره ۱، شهریور ۱۳۸۵

تأثیر گردش زراعی در کاهش جمعیت نماتد مولد ^۱ سیست چغندرقند در اصفهان^۱

The effect of crop rotation on the population reduction of sugar beet cyst nematode (*Heterodera schachtii*) in Isfahan

علیرضا احمدی* و محمود دامادزاده

مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان اصفهان

(تاریخ دریافت: تیر ۱۳۸۴، تاریخ پذیرش: اسفند ۱۳۸۴)

چکیده

یکی از مؤثرترین روش‌های کاربردی برای جلوگیری از خسارت نماتد مولد سیست چغندرقند (*Heterodera schachtii* Schmidt, 1871) استفاده از گردش زراعی مناسب می‌باشد. برای تعیین اثر تناوب در کنترل این نماد آزمایشاتی در یک مزرعه آلوده به انگل در طی سال‌های ۱۳۷۱-۷۶ در قالب طرح آماری بلوک‌های کامل تصادفی با ۵ تیمار و ۵ تکرار در بخش جی و قهاب اصفهان انجام گرفت. گیاهان غیرمیزان نماد و متداول در منطقه شامل گندم، شبدر، طالبی، یونجه، ذرت دانه‌ای، پنبه و پیاز بودند. ارزیابی آزمایش بر اساس شمارش جمعیت تخم و لارو موجود در سیست‌های نماد در گرم خاک مزرعه قبل از کاشت و پس از برداشت گیاهان، درصد کاهش جمعیت نماد، عملکرد ریشه و قند چغندرقند در سال آخر آزمایش در مقایسه با تیمار شاهد (کشت متواالی چغندرقند) صورت گرفت. کلیه تیمارها دارای تفاوت معنی‌داری با تیمار شاهد بودند ($P \leq 0.01$). الگوهای کشت چغندرقند-پنبه-گندم-

۱- این مقاله بر اساس نتایج حاصل از طرح تحقیقاتی مصوب شماره ۰۰۱-۱۳-۷۱-۱۱-۱۰۰ سازمان تحقیقات و آمورش وزارت جهاد کشاورزی تهیه گردیده است.

* Corresponding author: Alir_Ahmadi@hotmail.com

پیاز- طالبی- چغندرقند و همچنین چغندرقند- طالبی- گندم- شبدر- ذرت دانه‌ای- چغندرقند موجب کاهش ۱۰۰ درصد در جمعیت تخم و لارو نماد پس از ۵ سال در تیمارهای آزمایشی گردیدند. میانگین عملکرد ریشه این تیمارها به ترتیب ۲۰/۴۶ و ۲۰/۵۲ و عملکرد قند ۲/۸۹ و ۲/۷۳ تن در هکتار و عملکرد ریشه و قند تیمار شاهد (بدون تناوب) به ترتیب ۱۶/۹ و ۱/۱ تن قند در هکتار بود.

واژه‌های کلیدی: چغندرقند، تناوب زراعی، نماد مولد سیست چغندرقند،

Heterodera schachtii

مقدمه

نماد مولد سیست چغندرقند (*Heterodera schachtii* Schmidt, 1871) یکی از بیمارگرهای مهم چغندرقند در کشور و استان اصفهان می‌باشد. مروری بر نتایج حاصل از اجرای طرح تحقیقاتی بررسی نماد مولد سیست چغندرقند و روش‌های مدیریت آن در ایران که با جمع‌آوری ۶۵۵ نمونه خاک و ریشه چغندرقند از مناطق مختلف استان اصفهان در طی سال‌های ۷۱-۷۷ صورت گرفته، نشان می‌دهد که ۲۶/۵۴ درصد از مزارع بررسی شده در مناطق مورد کشت چغندرقند شامل: برآن، برخوار و میمه، رویدشت، قهاب، کوهپایه، لنجان، شهرضا، مبارکه، مهیار، مورچه خورت، اردستان، نجف‌آباد، سمیرم و گلپایگان به این نماد آلوده بوده و میانگین شدت آلودگی نیز ۶۴ عدد تخم و لارو در سیست‌های نماد در گرم خاک بوده است (Akhiyani et al., 2001).

این نماد دائمه میزبانی وسیعی دارد به طوریکه تا کنون حداقل ۲۱۸ گونه از ۹۵ جنس متعلق به ۲۳ خانواده گیاهی شامل گونه‌های زراعی، زیستی و علف‌های هرز به عنوان میزبان‌های آن شناسایی و معرفی شده است (Steele, 1965). در حال حاضر، مؤثرترین و کم خطرترین روش برای جلوگیری از ازدیاد جمعیت نماد و خسارت انگل رعایت تناوب زراعی می‌باشد. به طوریکه با کاشت گیاهان غیرمیزبان در خاک آلوده جمعیت نماد در خاک کاهش می‌یابد و بعد از مدت سه تا هفت سال مجدداً امکان کاشت چغندرقند فراهم می‌گردد (Steele, 1986).

تعیین نوع گیاهان جهت تناوب با توجه به عرف محل، موقعیت و غیرمیزبان بودن آن‌ها

تأثیر گردش زراعی در کاهش جمعیت نمائد مولد سیستم چغندرقند در اصفهان

صورت می‌گیرد (Griffin, 1980). مدت زمان تناوب برای مدیریت نمائد چغندرقند بستگی به تراکم جمعیت اولیه نمائد در خاک دارد به طوریکه با جمعیت‌های اولیه $\frac{33}{8}$ و $\frac{8}{4}$ تخم و لارو در گرم خاک به ترتیب به تناوب‌های پنج و دو ساله نیاز است (Griffin, 1988).

Fichtner *et al.* (1984) گزارش کردنده که در مدت ۸۰ سال، جمعیت نمائد در یک مزرعه دارای تناوب چهار ساله چغندرقند با گیاهان غیرمیزبان، افزایش نیافته است در حالیکه در مزارع با تناوب‌های ۲-۳ ساله پس از ۶-۹ سال جمعیت نمائد از مرز پنج تخم و لارو در گرم خاک گذشت و عملکرد چغندرقند در سال دهم در مقایسه با مزرعه دارای تناوب چهار ساله کاهش یافته است. در ایتالیا اعمال تناوب زراعی سه ساله با گیاهان غیرمیزبان نمائد چغندرقند به همراه استفاده از گیاه تله تربچه روغنی رقم Pegletta موجب کاهش جمعیت نمائد به زیر سطح آستانه خسارت اقتصادی نمائد و افزایش عملکرد چغندرقند گردید (Tacconi *et al.*, 1991; Tacconi & Santi, 1991; Whitehead, 1998). در کالیفرنیا نیز مهم‌ترین روش برای کنترل نمائد چغندرقند رعایت تناوب زراعی بیش از چهار سال چغندرقند با گیاهان غیر میزبان نمائد می‌باشد که اثر تناوب زراعی در کاهش جمعیت نمائد چغندرقند در منطقه مرودشت فارس نشان داد که از بین گیاهان غیر میزبان نمائد بررسی شده، گیاهان پیاز، ذرت، سیر و گندم به ترتیب اهمیت، بهترین تأثیر را در کاهش جمعیت نمائد داشته‌اند (Sharafeh, 1995). بررسی تناوب زراعی پنج ساله چغندرقند با گیاهان غیرمیزبان نمائد در ارومیه نشان داده است که گیاهان لوبیا، یونجه، پیاز، سیب‌زمینی، ذرت دانه‌ای، شبدر و کدو آجیلی تأثیر خوبی در کاهش جمعیت نمائد چغندرقند داشته‌اند (Parvizi *et al.*, 2001). بررسی الگوهای تناوب رایج چغندرقند با گیاهان دیگر که توسط زارعین در استان اصفهان اعمال می‌شود، نشان می‌دهد که ۹ درصد مزارع چغندرقند به صورت کشت متواالی چغندرقند، ۷۱ درصد تناوب دو ساله، ۹ درصد تناوب سه ساله و فقط حدود ۴ درصد آن‌ها دارای تناوب‌های چهار ساله یا بیشتر از آن بوده و کوتاه شدن دوره تناوب و عدم شناخت تناوب مناسب مهم‌ترین عامل افزایش شدت آلدگی به انگل بوده است (Akhiyani *et al.*, 1993). در این مقاله ضمن بررسی محصولات مختلف غیرمیزبان نمائد مولد سیستم چغندرقند سعی شده است تناوب مناسب با شرایط آب و هوایی اصفهان جهت کاهش جمعیت نمائد و معرفی به کشاورزان مشخص گردد.

روش بورسی

در سال ۱۳۷۱ یک قطعه زمین آلوده به نمایند مولد سیست چغندرقند در روستای قلعه زنبیه بخش جی و قهاب اصفهان انتخاب گردید و پس از استخراج سیست‌های نمایند جهت اطمینان از گونه مورد بررسی برش انتهایی تعدادی از سیست‌ها تهیه گردید و طبق روش‌های استاندارد نسبت به اندازه‌گیری قسمت‌های مختلف سیست و لاروهای سن دوم درون سیست‌ها اقدام گردید.

الف- آماده‌سازی مزرعه آزمایشی: قطعه‌بندی زمین در قالب طرح آماری بلوک‌های کامل تصادفی با ۵ تیمار در کرت‌هایی به ابعاد 10×5 متر با در نظر گرفتن فواصل بین آن‌ها صورت گرفت. سپس جهت بالا بردن جمعیت نمایند و مقایسه عملکرد چغندرقند در سال اول و آخر اجرای طرح در کلیه واحدهای آزمایشی چغندرقند رقم TR41 که قبلًا حساسیت آن به نمایند چغندرقند در شرایط گلخانه و مزرعه محرز شده بود، کشت گردید (Akhiyani *et al.*, 1993).

ب- نمونه‌برداری خاک: قبل از کاشت و بعد از برداشت هر یک از گیاهان مورد نظر از کلیه کرت‌های آزمایشی نمونه‌برداری خاک صورت گرفت. هر نمونه خاک جمع‌آوری شده از هر کرت از ۹ زیر نمونه تشکیل یافته که پس از کنار زدن ۴-۳ سانتی‌متر از خاک و بقایای گیاهی سطحی تا عمق سی سانتی‌متری سطح خاک برداشت شده و درون کیسه‌های پلاستیکی به آزمایشگاه منتقل گردید. پس از خشک کردن خاک‌ها در شرایط آزمایشگاه، سیست‌های موجود در ۲۰۰ گرم خاک خشک با استفاده از دستگاه فنیک و الک ۲۵۰ میکرون (۶۰ مش) استخراج گردیدند (Fenwick, 1940).

ج- تعیین شدت آلدگی: کلیه سیست‌های استخراج شده اعم از خالی و پر روی نوار کاغذی با استفاده از استرئومیکروسکوپ شمارش شده و تعداد ۲۰ عدد سیست پر و نیمه‌پر را به طور تصادفی جدا نموده و پس از خرد کردن آن‌ها به وسیله سیست خردکن تعداد تخم و لارو سن دوم درون آن‌ها شمارش گردید. بر این اساس متوسط شدت آلدگی در سال شروع آزمایش در مزرعه ۵۶ عدد تخم و لارو سن دوم در گرم خاک تعیین گردید و جمعیت نمایندها در تیمارهای مختلف از نظر آماری اختلاف معنی داری نداشت.

د- کاشت گیاهان موجود در تناوب؛ گیاهان موجود در تناوب با توجه به الگوی کشت آن‌ها در مناطق مختلف تولید چغدرقند استان اصفهان انتخاب و کشت گردیدند (Ahmadi & Damadzadeh, 2000). ارقام گیاهان کاشته شده شامل چغدرقند (رقم TR41) به عنوان گیاه میزبان، گندم (رقم قدس)، طالبی (رقم سمسوری)، یونجه (رقم رهنانی)، شبدر (رقم بومی)، ذرت دانه‌ای (رقم سینگل کراس ۷۰۴)، پنبه (رقم دلتا پاین ۶۱) و بیاز (رقم سفید اردستان) به عنوان گیاهان غیرمیزبان بودند. عدم میزبان بودن این گیاهان قبلاً در شرایط گلخانه و در حضور جمعیت خالص نماتد مولد سیست چغدرقند که از مزرعه آزمایشی تهیه گردیده بود، محرز شده بود (Ahmadi & Damadzadeh, 2000).

تیمارها شامل:

A- چغدرقند، گندم، شبدر، طالبی، گندم، چغدرقند

B- چغدرقند، یونجه به مدت ۴ سال، چغدرقند

C- چغدرقند، طالبی، گندم، شبدر، ذرت دانه‌ای، چغدرقند

D- چغدرقند، پنبه، گندم، بیاز، طالبی، چغدرقند

E- شاهد (چغدرقند به مدت ۶ سال)

بعد از اجرای تناوب میزان عملکرد چغدرقند از هر کرت به تفکیک توزین گردید و ۵۰ ریشه چغدرقند مورد عیارسنجی قرار گرفت.

ارزیابی آزمایش بر اساس شمارش جمعیت تخم و لارو نماتد موجود در سیست‌ها در گرم خاک مزرعه قبل از کاشت و پس از برداشت گیاهان، درصد کاهش جمعیت نماتد و عملکرد ریشه و قند چغدرقند در مقایسه با تیمار شاهد (کشت متواالی چغدرقند) صورت گرفت. برای محاسبه درصد کاهش و یا افزایش تیمارها از فرمول آبوت:

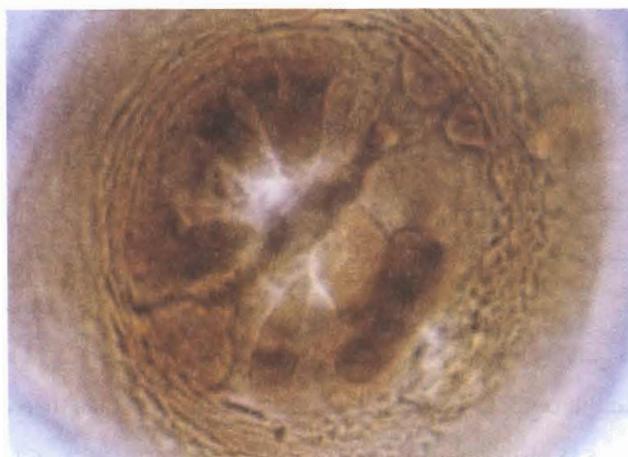
۱۰۰ [شاهد/(تیمار - شاهد)] (Hatami, 1991) استفاده گردید. تجزیه واریانس داده‌ها پس از تبدیل به $\log_{10}(x+10)$ به صورت مرکب انجام گردید و مقایسه میانگین‌ها با استفاده از آزمون چند دامنه‌ای دانکن انجام شد. کلیه محاسبات آماری با استفاده از نرم‌افزار SAS صورت گرفت.

نتیجه و بحث

اندازه‌های مورفومتریک نمادنده‌ای استخراج شده از مزرعه آزمایشی به میکرون به شرح زیر می‌باشد:

سیست: طول (L) = $776 - 506 = L/B$, $296 - 408 = 2/25$, عرض (B) = $506 - 2/25$, طول فنیسترا (FL) = $31 - 28 = 3$ و عرض فنیسترا (FW) = $16 - 19 = 3$, طول شکاف تناسلی (VS) = $40 - 44 = 4$. لارو سن دوم: طول (L) = $a - 460 = 19/8 - 21/1 = 1$, $405 - 460 = 2/2 - 21/1 = b$, طول دم (tail length) = $25 - 27/0 = c$, $48 - 51/1 = c' = 9/23 = c$, استیبلت (spear) = $2/2 - 2/0 = d$, قسمت شفاف دم (hyaline) = $26 - 27/8 = e$.

با توجه به اندازه‌های فوق و ساختارهای آناتومیکی در top cone (شکل ۱) و با استفاده از کلید شناسایی گونه‌های جنس *Heterodera* (Mulvey & Golden, 1983; Golden, 1986) و همچنین شرح گونه توسط Franklin (1972) و تطبیق مشخصات این گونه با نمونه‌های مشهد وجود گونه *Heterodera schachtii* (Mehdikhani et al., 1996) در مزرعه مورد آزمایش مشخص گردید.

شکل ۱- برش انتهایی سیست (cone top) استخراج شده از مزرعه آزمایشی
Fig. 1- Terminal section of *H. schachtii* cyst (cone top) extracted from experimental field

تأثیر گردش زراعی در کاهش جمعیت نماتد مولد سیست چغتلرقد در اصفهان

میانگین‌های جمعیت اولیه (Pi) و جمعیت نهایی نماتد (Pf) کلیه تیمارها در طی سال‌های ۱۳۷۱-۷۶ در جدول یک ارائه گردیده است. جمعیت نهایی تیمارهای مربوط به سال دوم به بعد به عنوان جمعیت اولیه همان تیمار در سال‌های بعد منظور شده است. میانگین درصد کاهش جمعیت نماتد در تیمارها نیز در جدول ۲ درج گردیده است.

در الگوی تناوب زراعی (A) تیمارهای گندم، شبدر، طالبی، گندم و چغتلرقد به ترتیب ۲۵، ۷۰، ۶۵/۵ و ۱۲/۵ درصد باعث کاهش جمعیت نماتد شدند و تراکم جمعیت نماتد از ۷۳/۶ به ۱/۴ عدد تخم و لارو در گرم خاک تنزل یافت.

در الگوی تناوب زراعی (B) تیمار یونجه به مدت ۴ سال به ترتیب ۴۲، ۳۴، ۶۰ و ۱۰۰ درصد باعث کاهش جمعیت نماتد شد و تراکم جمعیت نماتد از ۶۱/۸ عدد تخم و لارو در گرم خاک به صفر تنزل یافت.

در الگوی تناوب زراعی (C) تیمارهای طالبی، گندم، شبدر و ذرت دانه‌ای به ترتیب ۳۵، ۶۰ و ۱۰۰ درصد باعث کاهش جمعیت نماتد شدند و تراکم جمعیت نماتد از ۴۹/۸ به صفر تنزل یافته است.

در الگوی تناوب (D) تیمارهای پنبه، گندم، پیاز و طالبی به ترتیب ۳۵، ۵۱، ۷۵ و ۱۰۰ درصد باعث کاهش جمعیت نماتد شدند و تراکم جمعیت نماتد از ۴۵/۸ تخم و لارو در گرم خاک به صفر تنزل یافته است.

در الگوی تناوب (E) کشت متوالی چغتلرقد به ترتیب ۲۶۷، ۱۸، ۸۵ و ۴۷/۴ درصد موجب افزایش، کاهش، افزایش، کاهش و افزایش جمعیت نماتد شده و تراکم جمعیت نماتد بین ۱ تا ۱۳۰ عدد تخم و لارو در گرم خاک متغیر بوده است (جدول ۱ و ۲). میزان کاهش جمعیت تخم و لارو نماتد در طی ۶ سال به ترتیب مربوط به الگوهای تناوب A, B, C, D است (جدول ۳).

میانگین اثر تناوب‌های مختلف روی جمعیت تخم و لارو نماتد در طی سال‌های ۱۳۷۱-۷۶ نشان داد که جمعیت نماتد از ۵۶ به ۰/۴۴ تخم و لارو در گرم خاک تنزل یافته و در سال پنجم آزمایش کلیه الگوهای تناوب زراعی موفق به رساندن جمعیت نماتد به زیر ۲ تخم و لارو در گرم خاک شده‌اند (جدول ۱).

مقایسه میانگین عملکرد ریشه چغندرقند تیمارها در سال آخر آزمایش مؤید سه گروه میباشد و الگوهای C و D به ترتیب با ۲۰/۵۲ و ۲۰/۴۶ تن در هکتار دارای بیشترین عملکرد و تیمار شاهد (کشت متوالی چغندرقند) با ۱۶/۹ تن در هکتار دارای کمترین عملکرد ریشه بود (جدول ۳).

مقایسه میانگین عملکرد قند تیمارها در سال آخر آزمایش مؤید چهار گروه میباشد و تیمارهای A, B, C, D به ترتیب دارای ۲/۷۳، ۲/۸۹، ۲/۶۱ و ۲/۴۲ تن قند در هکتار بودند در حالیکه در تیمار شاهد میزان قند ۲/۱ تن در هکتار بود (جدول ۳).

همچنین عملکرد قند و ریشه چغندرقند در سالهای اول و آخر تناوب مؤید دو گروه میباشد بطوریکه در سال اول عملکرد ریشه و قند به ترتیب ۶۷۳ و ۰/۶۳ و در سال آخر به ترتیب ۳۲/۳ و ۴۶/۴ تن در هکتار بود (جدول ۴).

تأثیر گردش زراعی در کاهش جمعیت نهاده مولک بست چندرقد در اصفهان

جدول ۱- میانگین جمعیت اولیه و نهایی نهاده مولک بست چندرقد در گرم خاک طی سالهای ۱۳۷۶-۱۳۷۴-۱۳۷۱

Table 1- The mean number of the initial and final nematode population per gr. of soil in different treatments (1992-1997)

Treatments	Year		1992	1993	1994	1995	1996	1997	
	۱۳۷۱	۱۳۷۲	۱۳۷۳	۱۳۷۴	۱۳۷۵	۱۳۷۶	۱۳۷۷	۱۳۷۸	
A	sugar beet	wheat	clover	cantaloupe	wheat				sugar beet
	73.6	55.4	16.8	5.8	1.6	1.4			
B	sugar beet	alfalfa	alfalfa	alfalfa	alfalfa				sugar beet
	61.8	41	23.8	9.4	0	0			
C	sugar beet	cantaloupe	wheat	clover	maize				sugar beet
	49.8	31.6	12.6	4.6	0	0			
D	sugar beet	cotton	wheat	onion	cantaloupe				sugar beet
	45.8	29.6	7.4	3.6	0	0			
Mean of treat.	(میانگین تیمارها)	57.55	39.4	12.4	5.85	0.4	0.35		
E	(شاهد)	sugar beet			sugar beet				
		48.6	129.6	19.6	23.2	0.6	0.8		

جدول ۲- میانگین درصد کاهش جمعیت نماد مولد سبزت چند روزه در تجارها طی سالهای ۱۳۷۰-۱۳۷۱

Table 2- The mean percentage reduction of *H. schachtii* in different treatments during 1993-97

Treatments	Year	1993 ۱۳۷۱	1994 ۱۳۷۲	1995 ۱۳۷۴	1996 ۱۳۷۰	1997 ۱۳۷۱
A	wheat		clover	cantaloupe	wheat	sugar beet
	25	70	65.5	73	12.5	
B	alfalfa		alfalfa	alfalfa	alfalfa	sugar beet
	34	42	60	100	100	
C	cantaloupe	wheat	clover	maize	sugar beet	
	35	60	64	100	100	
D	cotton	wheat	onion	cantaloupe	sugar beet	
	35	75	51	100	100	
E	sugar beet	sugarbeet	sugar beet	sugar beet	sugarbeet	
	267 (+)	85	18(+)	97.4	33(+)	

* در تیمار شاهد علامت مشت نشانه افزایش جمعیت نماد است.

* In control treatment (+) symbol showing increase in nematode population.

تأثیر گردش زراعی در کاهش جمعیت نهاد مولد بیت چندرقند در اصفهان

جدول ۳- میانگین جمعیت تخم و لارو نساد در یک گرم خاک در طی ۶ سال آزمایش و عملکرد محصول در سال آخر
Table 3- Mean of the nematode eggs and larvae per gr. of soil during 6 years and yield in the last year

Treatment	No. of eggs & larvae	عملکرد ریشه		عملکرد قند	
		Root yield t/ha	درصد افزایش تن در هکتار t/ha	Sugar yield t/ha	درصد افزایش تن در هکتار t/ha
E	37.06a*	16.9b	-	2.1c	-
A	25.76b	19.2ab	13.6	2.42bc	15.2
B	22.66b	19.5ab	15.4	2.61ab	24.3
C	16.43c	20.52a	21.4	2.89a	37.6
D	14.4c	20.46a	21.1	2.73a	30

* حروف مشابه در مقابل میانگین‌ها در هر ستون یک‌گر عمد اختلاف معنی دار در سطح ۱٪ بین آنها است.

* Means with the same letters in each column are not significantly different at 1% level of probability.

جدول ۴- عملکرد قند و ریشه چغندرقند در سال‌های اول و آخر تناوب

Table 4 Mean of sugar beet root and sugar yield in first and last years of rotation in different treatments

سال Year	عملکرد ریشه		عملکرد قند	
	Root yield		Sugar yield	
	(تн/ هکتار) (t./ha)	%increase افزایش	(تн/ هکتار) (t./ha)	%increase افزایش
۱۳۷۱	6.3 b*		0.63 b	
۱۹۹۲				
۱۳۷۶	32.3 a	412	4.46 a	608
۱۹۹۷				

* حروف مشابه در مقابل میانگین‌ها در هر ستون بیانگر عدم اختلاف معنی‌دار در سطح ۱٪ بین آن‌ها است.

* Means with the same letters in each column are not significantly different at 1% level of probability.

همانطوریکه جمعیت نمائد مولد سیست چغندرقند در خاک و در غیاب گیاهان میزان هر ساله بطور متوسط ۵۰ درصد کاهش می‌یابد، کاشت گیاهان غیرمیزان نماید به مدت چند سال در تناوب، توانایی کاهش میزان آводگی به زیر سطح آستانه خسارت نماید را دارد (Whitehead, 1998). آستانه خسارت نماید چغندرقند از ۱۴۳ تخم و لارو در کالیفرنیا (Cooke & Thomason, 1979) تا ۳۰۰-۸۰۰ تخم و لارو در یکصد گرم خاک در هلند متغیر است (Heijbroek, 1973). میانگین میزان آводگی مزارع چغندرقند استان اصفهان به نماید چغندرقند ۶۴ عدد تخم و لارو در گرم خاک می‌باشد که با توجه به آستانه خسارت نماید جمعیت بسیار بالایی می‌باشد (Akhiyani et al., 2001).

نتایج مقایسه میانگین‌های جمعیت نماید در تناوب‌های مختلف نشان داد که الگوهای

تأثیر گردش زراعی در کاهش جمعیت نماد مولد سیت چغندرقند در اصفهان

تناوب شش ساله «چغندرقند، پنبه، گندم، پیاز، طالبی و چغندرقند» (D) و «چغندرقند، طالبی، گندم، شبدر، ذرت دانه‌ای و چغندرقند» (C) بیشترین تأثیر را در کاهش جمعیت نماد داشته‌اند (جدول ۲ و ۳). همچنین در سال‌های ۱۳۷۵-۷۶ (سال‌های پنجم و ششم تناوب) جمعیت نماد به میزان ۴٪ تخم و لارو در گرم خاک رسیده است که نشان دهنده مؤثر بودن زمان تناوب و نوع محصولات بوده در صورتیکه در سال‌های ۱۳۷۱ و ۱۳۷۲ جمعیت نماد به ترتیب به میزان ۵۷/۰۵ و ۳۹/۴ تخم و لارو در گرم خاک و در سال‌های ۱۳۷۳ و ۱۳۷۴ جمعیت آن به ترتیب ۱۲/۴ و ۵/۸۵ عدد تخم و لارو در گرم خاک بوده است که همگی آن‌ها موجب خارت اقتصادی به چغندرقند می‌شوند و نشان می‌دهد که دوره تناوب باید حداقل چهار سال باشد (جدول ۱) (Webster, 1972; Whitehead, 1998). این نتایج با نتایج Parvizi *et al.* (2001) مطابقت دارد هر چند در تحقیق اخیر به دلیل زمان تناوب طولانی‌تر، جمعیت نماد کاهش بیشتری داشته است. در انگلستان نیز رعایت الگوی کشت شش ساله کلزا، گندم زمستانه، چغندرقند، جو بهاره، چغندرقند، جو بهاره، کلزا و گندم زمستانه موجب کاهش جمعیت نماد چغندرقند از یکصد به یک تخم و لارو در گرم خاک گردید (Evans & Russell, 1993).

به کارگیری تناوب زراعی علاوه بر کاهش جمعیت نماد چغندرقند موجب افزایش عملکرد ریشه و قند چغندرقند در سال آخر تناوب شد، بطوریکه نتایج عملکرد ریشه و قند نشان می‌دهد عملکرد ریشه به میزان ۴۱۲ درصد و عملکرد قند به میزان ۶۰۸ درصد نسبت به سال اول اجرای تناوب افزایش داشته است (جدول ۴).

عملکرد ریشه الگوهای تناوب D, C, B و A به ترتیب به میزان ۱۳/۶، ۱۵/۴، ۲۱/۴ و ۲۱/۱ درصد نسبت به الگوی شاهد افزایش نشان داد و عملکرد قند الگوهای تناوب D, C, B و A به ترتیب به میزان ۱۵/۲، ۲۴/۳، ۲۷/۶ و ۳۰ درصد نسبت به الگوی شاهد افزایش نشان داد (جدول ۳).

در شمال ایتالیا نیز اعمال تناوب زراعی شش ساله چغندرقند با ذرت، گندم، یونجه و چاودار برای مدیریت نماد چغندرقند موجب افزایش عملکرد قند تا ۱۲۰ درصد گردیده است (Tacconi & Olimpieri, 1985).

با کشت متالی چغندرقند در مزرعه آزمایشی علیرغم انتظار از افزایش جمعیت نماید که در سال‌های اول و سوم وجود داشته در سال‌های دیگر با کاهش جمعیت نماید مواجه شدیم که پس از بررسی دقیق‌تر وجود قارچ انگل نماتدهای ماده چغندرقند (*Catenaria auxiliaries*) به اثبات رسید. این گونه که قبل از روی نماتدهای ماده چغندرقند در این منطقه گزارش گردیده موجب کاهش ۱۷ درصدی در جمعیت نماید شده (Ahmadi *et al.*, 1995) و وجود آن در بالا و پایین رفتن جمعیت نماید بی تأثیر نبوده است. علاوه بر این کاهش جمعیت نماید در تیمار شاهد موجب کاهش رشد بوته‌ها در اول فصل و حتی مرگ تعدادی از بوته‌ها گردید که نتیجتاً باعث کاهش جمعیت نماتدها نیز گردیده است (Webster, 1972). در آزمایش Parvizi *et al.* (2001) نیز جمعیت نماید در سال‌های اول و دوم افزایش و در سال‌های بعد کاهش داشته است. الگوهای تناوب پنج ساله «پنبه، گندم، پیاز، طالبی، چغندرقند» و «طالبی، گندم، شبدر، ذرت دانه‌ای و چغندرقند» بهترین تأثیر را از نظر کاهش جمعیت نماید و افزایش عملکرد ریشه و قند چغندرقند در مقایسه با تیمارهای دیگر داشته‌اند ضمن اینکه الگوهای دیگر مانند چغندرقند، یونجه در مدت چهار سال و الگوی تناوب شش ساله «چغندرقند، گندم، شبدر، طالبی، گندم و چغندرقند» را نیز می‌توان به عنوان الگوهای جانشین در استان اصفهان توصیه نمود. نکته‌ای که باید کاملاً به آن توجه شود این است که در طول زمان تناوب کلیه علف‌های هرز میزبان نماید از قبیل خرفه، سلمه‌تره، خاکشیر، هفت‌بند، خاکشی تلخ، ترشک و اسفناج وحشی (Ahmadi & Damadzadeh, 2000) باید از بین بروند و در غیراینصورت استفاده از تناوب زراعی به منظور مبارزه با نماید نتیجه مطلوب را در بر نخواهد داشت.

سپاسگزاری

قسمتی از اجرای این تحقیق در زمان حیات زنده یاد مهندس احمد اخیانی انجام شد که نگارنده‌گان لازم می‌دانند از زحمات این شادروان تشکر نمایند، روحش شاد باد. همچنین از همکاران طرح، آقایان حسین حاتمی و حسن الماسی تشکر و قدردانی می‌نمایند. از خانم کبرا گلکار برای تایپ مقاله تشکر می‌گردد.

تأثیر گردش زراعی در کاهش جمعیت نمایند مولد سیستم چندرقند در اصفهان

نشانی نگارنده‌گان: علیرضا احمدی و محمود دامادزاده، مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان اصفهان، صندوق پستی ۱۹۹-۸۱۷۸۵، ایران.